

14 – Ik ben blij dat ik je niet vergeten ben

Mijn lieve God hoe is het mogelijk dat ik jou hier ontmoet.
Ik dacht dat ik jou never meer zou zien.
Ik dacht ik weet niet wat ik dacht maar ik denk nu
wat is dit goed meesterlijk en aardig bovendien.

En ik ben blij dat ik je niet vergeten ben.
Dat ik nog zoveel kleine dingen van je ken.
Omdat ik steeds ben blijven dromen
dat het toch zover zou komen
ben ik blij dat ik je niet vergeten ben.

Want het was zeven jaar geleden al een half jaar voorbij,
dat is verdomd een hele tijd.
We waren jonger en ik hield niet meer van jou dan jij van mij,
we scheidten maar ik raakte je niet kwijt.

En ik ben blij dat ik je niet vergeten ben.
Dat ik nog zoveel kleine dingen van je ken.
Omdat ik steeds ben blijven dromen
dat het toch zover zou komen
ben ik blij dat ik je niet vergeten ben.

Je vraagt of ik na al die jaren je onmiddellijk heb herkend
of ik soms nog wel eens aan je heb gedacht.
Wat dacht jij dan dat je een ander bent geworden
dan je bent in een nacht.

En ik ben blij dat ik je niet vergeten ben.
Dat ik nog zoveel kleine dingen van je ken.
Omdat ik steeds ben blijven dromen
dat het toch zover zou komen
ben ik blij dat ik je niet vergeten ben.

Natuurlijk zijn we in die jaren onze eigen weg gegaan
met anderen in ons hart en in ons huis.
Maar nu ik je weer gevonden heb,
laat ik je niet meer gaan.
We komen samen uit en samen thuis.

En ik ben blij dat ik je niet vergeten ben.
Dat ik nog zoveel kleine dingen van je ken.
Omdat ik steeds ben blijven dromen
dat het toch zover zou komen
ben ik blij dat ik je niet vergeten ben (2x)